

Der fordres ikke efter nærværende Udkast Aflæggelse af nogen Prøve for Opnaaelse af Beskikkelse som Underretssagfører.

Det tidligere Forslags § 117, 3die Stykke, om, at Retten kan give Personer, der uden at være Sagførere, tilfredsstille Betingelserne for at blive det, Tilladelse til at udføre en enkelt Sag, er ikke medtaget.

Den i det tidligere Forslags § 118 indeholdte Regel om, at de fremtidig beskikkede Underretssagførere ikke maa have Kontor i Kjøbenhavn, er ej heller medtaget.

Der er i Udkastets §§ 99 aabnet Adgang for de Landsretssagførere, som have Kontor i en Underretskreds, i hvilken Landsretten holder regelmæssigt Ting uden for sit Sæde, til at møde for Landsretten i Sager, i hvilke Domsforhandling foregaar paa nævnte Tingsted.

Det er i § 103, sidste Stykke, ligesom i den gældende Sagførerlov af 26de Maj 1868 § 10, forlangt, at de autoriserede Sagførerfuldmægtige, saa længe de ville benytte Fuldmagten, skulle have Bopæl i eller ved den Stad eller i den Retskreds, hvor deres Principal har Kontor.

Der er i § 104 givet nærmere Regler om de i Henhold til den hidtilværende Lovgivning beskikkede Sagføreres Stilling under den ny Ordning.

Der er i § 105 optaget en Regel, der afskærer, at „Mandat“-formen benyttes til Indgreb i Sagførernes Eneret.

Det er i § 111, 3die Stykke, bestemt, at den Sagfører, hvem Dom til Fortabelse af Ret til Sagførervirksomhed er overgaaet, ikke, selv om han paaanker saadan Dom, kan fortsætte sin Virksomhed, indtil endelig Dom i Sagen er falden.

Endnu maa nævnes, at der i § 111, 2det Stykke, er optaget den særlige Regel, at, naar en Sagfører gør sig skyldig i Overtrædelse af Straffelovens § 253 (Forbrug af betroede Midler o. lign.), bliver, selv om i øvrigt andet Strafansvar mod ham i Medfør af § 254 maatte bortfalde, Retten til Sagførervirksomhed ved Dom at frakende ham, en Regel, der gaar mindre vidt end den i Regeringsforslaget af 1888 § 16 givne Regel, hvorefter de i § 254 indeholdte Bestemmelser overhovedet ikke skulde komme til Anvendelse med Hensyn til Midler, der ere betroede Sagførere i Anledning af Forretninger, for hvilke de beregne sig eller maa antages at ville beregne sig Betaling.

I Sammenligning med den gældende Ret (Lov af 26de Maj 1868 om Sagførervæsnets Ordning) indeholder Udkastet dels forskellige Ændringer, der staa i nær Sam-

menhæng med Forandringen i Retsorganisationen og Indførelsen af mundtlig Procedure, hvoriblandt skal fremhæves, at ogsaa Beskikkelse til Landsretssagfører forudsætter tilfredsstillede Aflæggelse af Prøve for Retten, at Sagførere udelukkes fra under Domssager at give Møde ved deres Fuldmægtig, naar mundtlig Forhandling finder Sted, samt at de Stillinger, der give Adgang til Sagførerbeskikkelse, til Dels ere andre end efter gældende Ret, dels forskellige andre Ændringer, der for største Del alt ere nævnte i det foregaaende, og hvoraf de vigtigste ere disse: Kvinders Adgang til Erhvervelse af Sagførerbeskikkelse, Forlængelse til 5 Aar af Fuldmægtigvirksomhed som Betingelse for Opnaaelse af Sagførerbeskikkelse, en stærkere Beskyttelse af Sagførernes Eneret end hidtil, men paa den anden Side ogsaa en større Strængthed med Hensyn til at berøve uhæderlige eller uvederhæftige Sagførere deres Beskikkelse, samt Beføjelse for Retten til at skønne over Sagførersalærers Rimelighed, hvad enten Overenskomst desangaaende er indgaaet i Forvejen eller ej.

I øvrigt stemmer den hele paatænkte Ordning af Sagførervæsnets med den nuværende; særlig kan fremhæves, at man — som nærmere omtalt i Bemærkningerne til § 44 i Udkast til Lov om den borgerlige Retspleje — ikke har ment at kunne foreslaa Indførelse af Sagførertvang. Ej heller har man fundet det rigtigt, saaledes som Tilfældet var med det i 1888—89 forelagte Regeringsforslag, at sætte den til Erhvervelse af Sagførerbeskikkelse nødvendige Alder op fra 25 til 30 Aar, da man ikke finder, at Personer, der i øvrigt ere kvalificerede, bør afskæres fra i forholdsvis ung Alder at komme i selvstændig Stilling.

Kapitel IX.

Sagføreres Beskikkelse og Adgang til at benytte Fuldmægtig m. m.

§§ 92—95.

Som oven for bemærket, er Bestemmelsen om, at der fremtidig skal kræves 5 Aars Fuldmægtigvirksomhed, deraf 2 Aar hos samme Principal eller ved samme Embede, som den almindelige Betingelse for at beskikkes til Sagfører, optaget efter Lovforslaget af 1888. Bestemmelsen er optaget i dette i Overensstemmelse med en af Hovedbestyrelsen for den danske Sagførerforening